

Visitaforedrag, Bekkefaret

29.mars – 3. april 2022

Innledning

De fleste i byen kommer forbi Bekkefaret kirke flere ganger i året. Kirken ligger ved et kryss mange er innom.

Denne uka har vi blitt kjent i kirken. Det er et privilegium å få være på visitas: Være i den lune og varme kirken hver dag, kjenne fellesskap og se at etter pandemien kommer det en vår! Blomster vi kjenner fra før kommer tilbake og nye muligheter spirer fram.

Om visitas

Bispevisitas som tradisjon har røtter helt tilbake i Det nye testamente, i den tidens kontakt mellom kirkeledere og menigheter. Det har vært tilsynsoppgaver i kirken helt siden bibelsk tid og biskoper med en kirkelig funksjon som i dag er nevnt klart allerede rundt år 100. At kirken både lever lokalt og henger sammen som én kirke har fulgt Jesus-bevegelsen helt fra starten.

Målet med en bispevisitas er å inspirere til engasjement og fornyelse. Det står først i visitasreglementet. Visitasen har en tilsynsfunksjon overfor menigheten, og tilsynet blir forstått som støtte, inspirasjon og veiledning. Når vi er på visitas, tar vi høyde for at menighetene i Den norske kirke både er selvstendige og henger sammen. Vi ønsker å se og lære av menigheten, takke for det som blir gjort av innsats og tenke sammen om veien videre. Det er spennende og givende å være på visitas!

Starten på visitasen

Før visitasen skriver menigheten en forhåndsmelding. Det er et spennende dokument. Fra Bekkefaret fikk vi en fyldig og god rapport. Den anbefales for alle som vil oppdage mer av alt som skjer her og tenke gjennom hvor menigheten er og skal være framover.

Selve visitasen begynte med stabsmøte. Vi møtte en stab med godt samhold, omsorg for hverandre og stort engasjement for menigheten. Dere er heldige som har folk med hjertet i arbeidet, som yter en stor innsats og tar med seg mye varme og omsorg inn i fellesskapet. Vi ser at Bekkefaret er et godt sted å arbeide og hører at staben også er ekte takknemlige for samarbeidet med frivillige medarbeidere, menighetsråd og alle som er innom, av og til eller ofte.

Etter stabsmøtet gikk vi videre i møte med besøkstjenesten. Menigheten gir alle som har mistet noen tilbud om besøk og deler ut blomster til de som fyller 80, 85, 90, 95 og 100 år. Vi møtte kloke, vennlige og modige damer som tar kontakt for å vise at menigheten bryr seg. Det høres kanskje enkelt ut å dele ut blomster, men vi hørte at det også krever takt og forstand å være de som er kirke ved inngangsdøra til folks liv. Vi så tydelig at det fellesskapet vi møtte har mye flott å dele!

Tirsdag kveld møtte vi et menighetsråd som arbeider godt sammen. Rådet har også klart seg godt gjennom koronatiden. Vi møtte engasjement for gudstjeneste, barn og unge, speiding, bærekraft, givertjeneste og sang. Rådet er preget av erfaring, realisme og kompetanse og er viktig for ledelsen av menigheten. I Den norske kirke er menighetsrådet eget rettssubjekt. I alle ting kirkeordningen ikke legger myndighet andre steder er det menighetsrådet som er øverst i det lokale arbeidet. Det gir både frihet og ansvar for å prioritere det som er viktigst her og nå.

Samarbeid i Stavanger

Menighetsrådet her er opptatt av samarbeid på tvers av menigheter. Bekkefarene hører til Hillevåg bydel og har gode naboer i Tjensvoll og Hillevåg– og en liten stripe naboskap med Hinna, som vi lærte oss på quiz torsdag kveld.

Det er forskjell på by og bygd i Norge. I bygdene og klart avgrensede byområder og forsteder har folk sterk tilknytning til lokalsamfunnet. Menighetene kan spille på dette når de inviterer. Bekkefarene har også lokalsamfunnstrekk, men grensene er mye mer flytende, og folk forholder seg til hele byen i forhold til fritid, nettverk og aktiviteter. Forhåndsmeldingen beskriver godt hvordan det bare så vidt er et sentrum og naturlige samlingsplasser.

Det gir muligheter for kirken til å være et samlingspunkt, men det hjelper også på å forstå hvordan bymenigheter må tenke litt annerledes om hva slags tilbud de kan lykkes med. Ikke minst gjør det at samarbeid på tvers av soknegrenser kan være et stort pluss for at kirken som helhet kan nå flere og bruke ressurser klokt.

Bekkefarene deltar for eksempel i arbeidet i U-kirke i sentrum. Målet er at dette arbeidet skal vokse, og da kan det trenge flere forgreininger og større lokaler enn Nygatens forsamlingshus, men der vi er nå er dette et fokuspunkt for menighetenes felles satsing på ungdom. Det er flott at Bekkefarene bidrar her.

Samarbeid om trosopplæringstiltak er også aktuelt. Forskning viser at terskelen alltid er lavest til den kirken folk opplever som sin, men om menighetene framstår som en enhet kan flere kirker oppleves som «hjemme» for barn og unge.

I både fellelråd, menigheter og på bispedømmenivå ser vi muligheter i mer samarbeid mellom menigheter. Menighetene i Stavanger har reflektert mye over dette og det er bred enighet om behovet for samarbeid. Endringer innebærer også en risiko, men biskop og bispedømmeråd vil gjerne bidra til gode samtaler og prosesser ut fra sin rolle i dette. Felles omsorgsplan, «konfirmant i sentrum» og U-kirke er gode eksempler på konkrete samarbeidsprosjekter som fungerer. I framtiden håper vi på mer og ikke mindre felles innsats.

Gjøre kirkens nærvær synlig i lokalsamfunnet

Tirsdag møtte vi ledelsen i Stavanger kommune. Selv om kirken nå er selvstendig som organisasjon både overfor stat og kommune, er vi fortsatt en grunnlovsfestet folkekirke og den største organisasjonen i det norske sivilsamfunnet, med 3,7 millioner medlemmer nasjonalt, 322 000 medlemmer i Rogaland, 85 000 i Stavanger og 3755 medlemmer i Bekkefarene.

Stavanger kommune har i mange år hatt godt syn for kirkens sentrale posisjon i kommunedelene. De legger til rette for et fantastisk arbeid med restaurering av Domkirken, er en god samarbeidspartner om by- og kirkejubileet i 2025 og har nylig bidratt til styrking av diakonien, gjennom en ny stilling som nå skal bidra overfor flyktninger fra Ukraina. Samtidig er toppdelen av den kommunale finansieringen av kirken mer flytende og usikker en før. Dette utfordrer menighetene til god ressursbruk og til å være synlige og utadrettede på hvert sitt sted.

Vi hadde et godt og konstruktivt møte og fikk gått gjennom imponerende mange tema på kort tid. Blant annet ser vi behov for et mer systematisk samarbeid ved kriser og beredskap.

Onsdag morgen besøkte vi Haugåstunet og hadde en spennende samtale med ledere der. Menigheten er fast til stede, men har også mulighet til å bidra mer, både i møte med beboerne og de ansatte. Åndelig omsorg er en av fire bærebjelker i helsetjenesten, men slik

de vi møtte det er dette kanskje den vanskeligste å få tak på. Godt helse-kirkesamarbeid gir mulighet for helhetlig omsorg i de delene av livet folk er mer avhengige av helsetjenester.

Bekkefarene har også sagt ja til å være pilotmenighet i SESAM-prosjektet, som handler om livskvalitet for mennesker som rammes av demens. Menigheten skal få opplæring og arbeide med hvordan den kan være en demensvennlig menighet. Også når noen blir rammet av demens er det viktig å støtte opp om alt som fortsatt fungerer godt og legge til rette for et meningsfullt liv. Kirken kan bidra med tradisjoner, fellesskap og gode møter. Over 2000 personer i Stavanger lever med en demensdiagnose, og framover vil det bli flere, så hele samfunnet trenger et løft i hvordan vi legger til rette best mulig for mennesker med demenssykdoms som en del av hverdagen – men fortsatt menneskeverd som overskrift.

Barn og unge

Gjennom å ha ansatte med fokus på barn og unge, et stort speiderarbeid, fredagsklubb, trosopplæringstiltak og konfirmantundervisning, bidrar menigheten til at mange barn og unge får kjennskap til Den treenige Gud, hjelp til livstolkning og livsmestring og økt engasjement for kirke og samfunnsliv – slik visjonen for kirkens trosopplæring sier. Tilbudet hadde ikke vært mulig uten frivillige som stiller opp ukentlig.

På torsdag møtte vi elever, lærere og ledere på Auglend skole. I klasse 5A møtte vi nysgjerrige og interesserte barn som gjerne ville finne ut hva en biskop var. Vi ble imponert av den gode atmosfæren i klasserommet og fascinert over hvordan skolen skaper en kultur der barn fra 50 nasjonaliteter finner godt utav det med hverandre. Skolen har en trygg og pedagogisk tilnærming til hvordan elever med ulik bakgrunn også kan bli kjent med kirken, og møtet gav inspirasjon til videre samarbeid.

Skolen gav oss også en god idé. Barn fra 5. klasse går ikke på SFO, så hvis kirken ville åpne seg med et tilbud etter skoletid, ville sikkert mange komme.

Ellers var det første gang på visitas at biskopen var med femteklassingene på brentball!

Torsdag kveld var vi på besøk hos Vandrerspeiderne, som planla kokkekamp på tur til Foreneset. Vi møtte også rovere med skjorter og kapper fulle av merker det ligger gode opplevelser bak.

Speiding kombinerer fellesskap, opplevelser i naturen, personlig utvikling og tro – i en ramme som kan følge barn gjennom hele oppveksten og ut i livet. Så heldige dere er som har et rom i kirken fullt av turutstyr og får være ramme for erfaringer som blir en viktig del av manges barndom og ungdom. Ta vare på forbindelsen mellom speidingen og menigheten!

Fredagsklubb, formiddagstreff, mannskor, sorggrupper og babysang har vi ikke fått besøkt. Y's folk fikk vi sett så vidt og både dem Y's-men er det spor av mange steder i menigheten. Misjonsengasjement fikk vi se spor av på menighetsfesten på torsdag, der det igjen ble tydelig at menigheten er et godt sted for fellesskap.

Gudstjeneste

På gudstjenesten kan alle samles. Vi hører det går gjetord om kirkekaffen og at folk sitter lenge.

Bekkefarene kirke er et flott bygg og etter rehabiliteringen er det blitt enda vakrere og mer funksjonelt. Kirkerommet er en flott ramme rundt gudstjenestene, med Jesus som trer fram midt i livet i alterbildet, gode instrumenter og menigheten som kan sitte i ring rundt alteret og det som skjer i koret. Ellers er huset fullt av muligheter, fra galleri til alt som finnes i kjelleren.

Det kan feires gudstjenester både på søndager, i kapellet og på ulike punkter i løpet av uka. Vi lever i en tid der gudstjenesten ikke er hjemmebane for alle som er eller kunne vært en del av fellesskapet. Gudstjenesten er åpen og tilgjengelig, men kan gjerne bre seg videre ut fra søndagen, slik at andre samlinger også kan inneholde velsignelse, bønn, en sang eller et ord fra Bibelen, fulgt av noen tanker eller litt stillhet.

Ytre sett kan en menighet likne på andre fritidstilbud og aktiviteter. Denne uka i Bekkefaret har vi likevel sett mange tegn på et større nærvær. Det finnes i gudstjenesten, når det ofte feires nattverd, synges og tilbes, når vi samler oss i bønn og mottar velsignelsen. Det finnes også i fellesskapet, når det blir et sted som er like åpent som Guds omsorg som favner hele livet og hele verden. Hos dere ser vi at fellesskap og kristent liv ikke bare er ord eller drømmer, men noe som kan oppleves i de utallige møtene som skjer gjennom en uke innenfor disse veggene.

En landingsplass for engler

En landingsplass for hverdags-engler var ordene som kom da det var tid for å oppsummere visitasen.

Vi vet godt hvordan vi som mennesker er helt vanlige, alminnelige, sårbare og feilbarlige. Syndsbekjennelse og bønn trengs, gjerne hver uke.

Men Guds spor i mennesker og Guds kjærlighet i verden kan også ta bolig i mennesker. Det lengter vi etter og strekker oss mot. Det er ikke en invitasjon til selvskryt eller overdreven stolthet på egne vegne, men i en menighet kan det av og til kjønn som det er engler til stede, i musikken, ordene, blikkene, møtene og måltidsfellesskapet.

Denne kirken er en landingsplass for engler – og mennesker. Takk for at vi har fått en flott uke med dere – og for at dere finnes her, klare til å være fellesskap, feire gudstjeneste og romme livet i Bekkefaret på ulike måter, hver dag i den spennende tiden som kommer.